

Arja Kemppainen & Seija Saarikko

OO OMA IHTES

Jussi Himangan perheen tarina

OO OMA IHTES
Jussi Himangan perheen tarina

Olemme jo jonkin aikaa tutkineet Himanka -sukumme vaihteita. Ajattelimme, että tiedoistamme on iloa koko suvulle, kun julkaisemme ne kirjamuodossa. Tässä henkilöhistoriallisessa julkaisussa lähestymme sukua isoisämme Jussi Jaakonpoika Himangan ja hänen perheensä kautta. Isoisämme etunimeksi kirjoitettiin kirkonkirjoihin Johannes, arkistolähteissä hänet mainitaan myös Juhona, hautakivessä lukee Johan ja kotikylässä hänet tunnettiin Himanka- Jussina - me käytämme hänestä nimeä Jussi. Kumpikaan meistä, kirjan tekijöistä, ei ehtinyt tavata kirjan päähenkilöä, isoisä Jussi Himankaa eikä muitakaan isovanhempiaan.

Tutkimuksemme alkoi kiinnostuksena yhteistä sukutaustaa kohtaan lähtötietojen keräilyinä ja kehittyi sitten tutkimustyöksi. Tietopohjana olemme käyttäneet julkisia asiakirjoja, kuten kirkonkirjoja, henkikirjoja, kanta-kortteja, perukirjoja ja tuomiokunnan pöytäkirjoja. Lisävalaistusta aikalaiselämään ovat tuoneet valokuvat, päiväkirjat, kirjat, tutkielmat ja blogitekstit. Erittäin tärkeänä osana tässä kirjassa ovat sukumme muistelukerronta sekä suvun valokuva-kansioiden henkilöhistorialliset otokset.

Rakkaus sukua kohtaan on vienyt meidät useille tutkimus-, muistelu-, suku- ja lomamatkoille Kalajoen kaupunkiin ja sen pohjoisrajalla sijaitsevaan Mehtäkylään, jossa isoisämme vietti suurimman osan elämästään. Kirja on meille muodostunut näkemys isoisän perheestä.

Toivomme sinulle mukavia hetkiä sukumme parissa.

Oulussa heinäkuussa 2023

Arja Kemppainen ja Seija Saarikko

Arja Kemppainen
Seija Saarikko

OO OMA IHTES

Jussi Himangan perheen tarina

© 2022 Arja Kemppainen, Seija Saarikko
Kannen suunnittelu: Arja Kemppainen
Sisuksen taitto: Arja Kemppainen
Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-9-5280-1848-3

SISÄLLYSLUETTELO

I TAUSTAA

1. Isovanhempien eli Jussin, Idan ja Hilman aikaan 1882-1950	s. 7
2. Kalajoen Mehtäkylä	s. 9

II HENKILÖHISTORIAT

3. Jussi Jaakonpoika Himanka	s. 15
3.1. Alaikäisen orpopojan vaiheet Kalajoen Etelänkylällä
Himangan talossa No 21	s. 18
3.2. Vanhempien kuolema	s. 20
3.3. Holhoojan toiminta	s. 21
3.4. Mitä jäi käteen – varallisuus oli huvennyt	s. 23
3.5. Elämä Mehtäkylässä	s. 23
3.6. Jussi Himangan perhekaavio	s. 25
4. Ensimmäinen avioliitto, puoliso Ida Sofia Himanka o.s. Sorvari	s. 27
4.1. Matti Aukusti Himanka	s. 35
4.2. Anni Ireene Saarikko o.s. Himanka	s. 51
5. Toinen avioliitto, puoliso Hilma Johanna Himanka o.s. Jylkkä	s. 69
5.1. Frans Johannes Himanka	s. 81
5.2. Kastamaton tytär	s. 89
5.3. Aune Sofia Niemi-Korpi o.s. Himanka	s. 91
5.4. Taimi Esteri Himanka	s. 107
5.5. Eila Kaarina Kemppainen o.s. Himanka	s. 113
5.6. Toivo Ilmari Himanka	s. 131
5.7. Lauri Antti Himanka	s. 145
5.8. Elli Kustaava Jylkkä o.s. Himanka	s. 165
5.9. Aarno Nikolai Himanka	s. 179
5.10. Siiri Maria Haavisto o.s. Himanka	s. 191
5.11. Aili Johanna Harju o.s. Himanka	s. 207
5.12. Martta Katariina Heikkinen o.s. Himanka	s. 217

III YHTEENVETO

6.1. Oo oma ihtes eikä se oo nolua	s. 233

IV LOPPUSANAT

7.1. Sukututkimus ei ole koskaan valmis	s. 238

V LÄHDELUETTELO

s. 239

VI LIITTEET

LIITE 1 Kartta Mehtäkylästä	s. 240
LIITE 2 Mehtäkylän talot 1920 -luvulla	s. 242
LIITE 3 Jussin talo, Himanka 9:8, Mehtäkylä, Kalajoki	s. 243
LIITE 4 Perinneruuat punainen hera ja pepu	s. 246
LIITE 5 Suomen kartta 1942-1944	s. 247

ITAUSTAA

1. Isovanhempien eli Jussin, Idan ja Hilman aikaan, vuodet 1882-1950

Suomen suuriruhtinaskunta oli isovanhempien syntymän aikaan Venäjän keisarikunnan autonominen osa. Maan asukasluku oli 1880-luvun alkaessa noin 2,1 miljoonaa ja vajaat 10 % asukkaista asui kaupungeissa, kun taas maatalouden palveluksessa oli asukkaista runsaat 75 %. Talonpojat olivat oma säätynsä, joka eli omavaraistaloudessa viljellen sukutilaansa. Porvareiden säätyoikeus oli oikeus kaupankäyntiin kaupungeissa. Suurin osa kansasta oli vailla minkäänlaisia säätyoikeuksia. Keskimääräinen tilakoko Suomen suuriruhtinaskunnassa oli 10–25 ha, ja sitä edusti pääosa Pohjanmaan maataloista. Varakkaisiin talonpoikiin lukeutuvat Kalajoella niin isoisämme Jussin eteläkyläläinen perhe kuin hänen ensimmäisen vaimonsa Idankin mehtäkyläläinen perhe. Hilman perhe sen sijaan tuli köyhtyneestä Mehtäkylän Jylkkä 2:n talonpoikaissukuhaarasta, jota kohtasi niukkuus ja köyhyys. Yhteistä niin Jussin, Idan kuin Hilman perheille oli elämän ennakoimattomuus.

Sivistyksellistä edistymistä ruokittiin Kalajoella perustamalla vuonna 1874 kiertokoulu, joka toimi aina 1920 -luvulle saakka. Mehtäkylän kiertokoulun oppilasluetteloista löytyvät molemmat Jussin vaimot, Ida ja Hilma. Sen sijaan todisteita siitä, että Jussi olisi käynyt kiertokoulua, ei löydy.

Avioliitto liitti yhteen kaksi ihmistä, mutta myös kaksi sukua. Mies oli perheen pää. Tapoihin kuului, että puhemies hoiti vaimon etsimisen ja oli mukana niin kosinnassa kuin kuulutuksia otettaessa. Puhemiehet olivat sulhasta iäkkäämpiä luotettuja miehiä, usein sukulaisia, kuten Jussinkin puhemies. Avioliitot solmittiin eliniäksi. Miniän asema talossa ei ollut helppo, mikä tultiin kokemaan myös tässä perheessä. Lapsia syntyi tavallisesti perheisiin paljon. Jussin kaikki lapset syntyivät kotona Mehtäkylässä, kun taas lapsenlapsista suuri osa jo synnytyslaitoksissa. Lapset kastettiin kotona ja he saivat 3-6 kummiä. Kummit olivat sukulaisia ja oman kylän väkeä. Useimmiten kummeissa oli talonpoikaisaviopari sekä nuorempi naimaton mies ja nainen. Lapset teittelivät vanhempiaan.

Työt jakautuivat talossa selkeästi miesten ja naisten töihin. Karkeasti ottaen ulkotyöt olivat miesten ja sisätyöt naisten töitä.

Kansantauti tuberkuloosi kohtasi Jussin perhettä: molemmat puoliset menehtyivät tautiin ja kaksi lapsista sairasti sen myös. Perhettä koettelivat lisäksi espanjantauti ja lavantauti. Halvuudet, nälkä ja pulavuodet olivat Himangan perheessä rankkaa aikaa.

Sähköä Kalajoella alettiin jauhaa jo 1910 -luvulla, vaan mehtäkyläisten, kuten Himanka-Jussin tupa valaistiin päreellä. Sähköt mehtäkyläläisille saatiin vasta 1950 -luvulla. Jos puhelinta tarvittiin, käytiin soitot hoitamassa Vauhkalassa ja myöhemmin Saaren kyläkaupalla. Matkat kirkonkylälle ja sukulaisiin tehtiin kävellen tai hevospelillä. Jussin lapsilla oli toki polkupyöriä, jotka he omilla tienesteillään hankkivat. Siitä ei taida olla tietoa, pääsivätkö isovanhemmat Jussi, Ida ja Hilma koskaan auton tai junan kyytiin. Niin Jussin kuin Hilman sisaruksista useat olivat muuttaneet siirtolaisiksi USA:han ja lähettivät sieltä valokuvia hyvinvoivasta perheestään, taloistaan, kesämoikeistaan ja autoistaan. Siirtolaisuus kosketi ydinperhettäkin, kun Jussin ja lidan poika Aukusti muutti nuorena miehenä Kanadaan.

Vuonna 1917 Suomi julistettiin itsenäiseksi valtioksi ja seuraavana vuonna Suomesta tuli tasavalta. Kansalaisyhteiskunnan syntyminen toi esiin myös kansan poliittiset erimielisyydet,

jotka johtivat sisällissotaan vuonna 1918. Toinen maailmansota 1939 – 1944 vei Himanka-perheen pojat ja vävyt rintamalle ja perhe eli niukkuuden ja sääntelyn aikaa. Jussi ja Hilma ehtivät nähdä myös sotia seuranneen jälleenrakentamisen alkuajan.

Vuonna 1880 Kalajoen kirkonkirjoissa mainitaan kahdeksan kylää: Rahja, Etelänkylä, Pohjankylä, Vasankari, Pitkäsenkylä, Tynkä, Alakääntä ja Metsäkylä. Jussi syntyi Etelänkylällä ja asui aikuisikänsä Metsäkylässä, jota tässä kirjassa kutsutaan murteellisella ja vanhempiemme käyttämällä nimellä Mehtäkylä.

2. Kalajoen Mehtäkylä

Mehtäkylästä löytyy merkkejä esihistoriallisesta ajasta lähtien ihmisten liikkumisesta ja meren pinnan muutoksista. Kaakkurinevalta löytyy kolme erillistä kiinteää muinaisjäännöstä, jotka on ajoitettu kivikaudelle. Isomäellä on kivikauden lopulle n. 4000 vuotta sitten sijoitettu hautapaikka ja Marjakankaalta on löydetty uuden ajan tervahauta. Mehtäkylästä Vasankariin johtavan tien varressa sijaitsevat Haminakalliot, jotka lienevät lapinhautoja röykkiöineen.

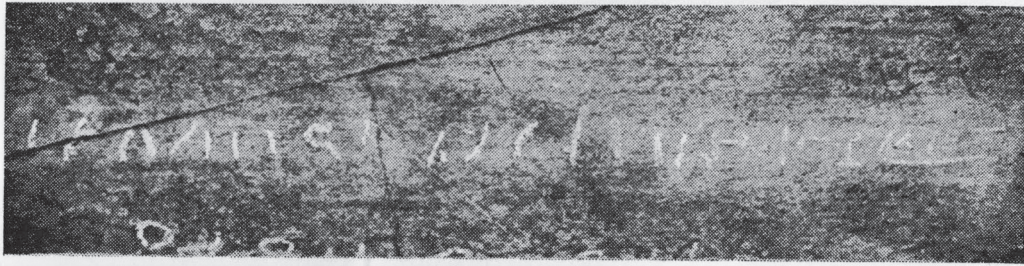
Kaija Kuha kertoo perimätietoa merenrannasta kirjassaan Herastuomarin kartano (mehtäkyläläinen Keski-Sorvarin isäntä, herastuomari Janne Sorvari 1869-1945). Sorvarin pellon nimi oli Salkkari, joka viittaa suola-astiaan. Perimätieto kertoo, että kun meren pinta oli lähempänä Mehtäkylää, sinne tuli laiva lastinaan suolaa. Laiva haaksirikkoontui ja suolatynnyrit jäivät siihen paikkaan. Kyläläiset hakivat sieltä suolaa tarpeisiinsa ja laivan rakennusmateriaali hävisi hyvin pian.

Mehtäkylän maat ovat vanhan Litorinameren pohjaa, joka oli laajempi merialue kuin nykyinen. Kaija Kuha kertoo, että kellarin rakennustöiden aikana 1970-luvulla paljastui kaivannosta kymmeniä senttimetrejä paksu kotilokerros. Oletettavasti Litorinameren aikaisia kerrostumia. Kaivauksesta löytyi myös lahonnut ruuhi, joka kuten kotilotkin hajosivat niitä nostettaessa.

Ratkaisematta ovat Jylynkallion röykkiössä olevan kalliopinnan raaputukset. Röykkiö sijaitsee Kauhajärven eteläpuolella. Alue oli ennen Valtion ”Kauhajärven puisto”, joka viime sotien jälkeen annettiin metsättömien pientilojen lunastaa itselleen. Paikalla on käynyt useita tutkijoita ja historioitsijoita. Kalajoen kirkkoherra V.H. Kivioja on pohtinut asiaa Kalajoki-lehdessä:

”Vaakasuurassa kalliossa on kalliokirjoitusta, jota jotkut ovat yrittäneet pitää luonnon oikkuna. Siitä on valokuva Suur-Kalajoen historian II osan lopussa sivulla 542. Selvät suorat rivit tuskin voivat olla luonnonoikku. Näkyvissä oleva kirjoitus löytyi heinäkuun alussa 1901.”

Vakituinen asutus Mehtäkylään silloiseen Taluskylään tuli 1600-luvun vaihteessa. Vanhimmat talot olivat Metsälä ja Silvasti, joiden alkuperän mainitaan historiassa tulevan Pohjankylältä vuoden 1598 paikkeilla. Samoihin aikoihin syntyi myös Jylkän talo, joka mainitaan vuoden 1600 tuomiokirjassa. Sen perustaja oli Erkki Yrjönpoika Penttilä, Pitkäsenkylän Penttilän poika. Niku Nikunpoika Sorvari perusti uudistilan 1620. Rovasti V.H. Kivioja on maininnut, että Kalajoelle tuli kolme veljestä Savosta, joista yksi jäi Juolaan, toisesta tuli Rahkola ja kolmannesta Sorvari.

Kiveen hakattua outoa kirjoitusta Jylynkalliossa Kalajoen Metsäkylässä. Kirjoitus löytyi 1901 maatuneen sammalkerroksen alta. Kuka, milloin ja missä tarkoituksessa on tämän kirjoituksen teräaseella hakannut, ja mitä se tarkoittaa, jää arvoitukseksi, mutta tuodaan tässä tutkijan saataville. Valokuvannut Pekka Kivioja.

Kuva: Suur-Kalajoen historia II

Idan ja Jussin sekä Hilman ja Jussin perheille tulivat tutuksi kuulutuksen, vihkimisen, kastteen, konfirmaation ja hautajaisten myötä kalajokiset kirkkoherrat ja kappalaiset: Jaakko Pohjonen, Aapeli Kivioja, Aale Sariola, Juho Heilala, Juho Metsovaara ja Vilho Heikki Kivioja. Myös seurakunnan kanttori Oskari Metsola tunnettiin. Kun perheessä oli vaivoja, kipuja tai sairauksia käännyttiin piirilääkärien Valtter Fabritiuksen, Karl Miemoisin tai Untamo Soraston ja apteekkari Väinö Granlundin puoleen. Mehtäkyläläiset naapurin emännät toimivat toisensa synnytyssapuna, kättilöinä – näin myös Idan ja Hilman synnytyksissä.

Kansakouluasetus vuonna 1866 loi perustan ylemmän kansakoulun kehitykselle. Alempi kansakoulu käytiin vielä pitkään kiertokouluna. Mehtäkylässä kiertokoulua pidettiin ainakin vuodesta 1896 alkaen. Maantie Kalajoki-Merijärvi jakoi kiertokoulupiirin ala- ja yläpiiriin. Himanka-Jussin vanhimmat lapset kävivät kiertokoulua Kalajoen seurakunnan Metsäkylän alueen Yläpiirissä. Nuoremmat pääsivät sitten jo kylän koulurakennukseen oppivelvollisuuttaan suorittamaan. Mehtäkylän kansakoululle vuokrattiin aluksi kouluhuoneet Erkki ja Kalle Sorvarilta ja koulutyö alkoi 1.10.1900. Ensimmäisenä opettajana toimi Alma Kulhanen. Vuodesta 1901 vuoteen 1912 poikien käsityötä opetti Hilman isä Matti Jylkkä, joka hoiti myös koulun talonmiehen tehtäviä. Uusi ja ensimmäinen, kylän maanteiden risteyksessä sijainnut ylempi kansakoulu, Mehtäkylän koulu otettiin käyttöön marraskuussa 1904. Jussin ja Hilman perheelle tutuksi tulivat etenkin useita lapsia opettaneet yläkoulunopettaja Helena Tanska ja alakoulunopettaja Jemina Haikola. Tanska oli Kallassa syntynyt kalajokinen, jonka opettajan ura Mehtäkylässä kesti yli 20 vuotta. Tanskan ja Haikolan koulua käyneet muistivat varmasti kahden naisen aikakauden. Siinä missä Helena Tanska oli voimaton ja herkkä kurittoman lapsilauman edessä, Jemina Haikola pani oppilaat järjestykseen pelkällä läsnäolollaan. Mehtäkylän koulupiiri päätettiin jakaa vuonna 1942 tehdyllä päätöksellä kahteen piiriin Jylkän ja Mehtäkylän piiriin. Mehtäkylän piiri sai oman koulutalon vuonna 1949 ja Jylkän piiri vuonna 1954.

Ensimmäinen Mehtäkylän kylämeijeri perustettiin 18.3.1895 ja se toimi muiden kylämeijereiden tapaan aluksi käsi- sittemmin hevosvoimalla. Jylkän meijeri toimi vuoteen 1929, jolloin se paloi. Savuojan meijeri kylän ylipäässä jatkoi toimintaansa tammikuun lopussa 1931 valmistuneen meijerin rakennustöiden aikana. Se kuitenkin tuhoutui tulipalossa 5.1.1931. Janne Sorvarin päiväkirjan mukaan tuli oli syttynyt kerman hapatuskoneesta heti tulitikkutulta käsitelleen meijerskän käynnin jälkeen. Muusta jokivarren asutuksesta erillään oleva Mehtäkylä sai oman osuusmeijerin, Kalajoen Metsäkylän osuusmeijerin, tammikuussa 1931

kylän alapäähän valmistuneen meijerin myötä. Jussi myi osuutensa Sorvarista merijärviselle Juho Kallenpoika Laitalalle ja samalla myös Ylipään eli Savuojan meijerin osuuksia 2000 markan arvosta vuonna 1911.

Mehtäkylän Osuusmeijerin tiilirakennuksen yläkerrassa oli asuintiloja. Sementtitiilistä pientä meijerirakennusta on sen valmistuttua kuvailtu suhteikkaaksi ja se onkin säilyttänyt edustavuutensa etualan aukkumuutosta lukuunottamatta (Pohjois-Pohjanmaan rakennettu kulttuuriympäristö 2015, Kalajoki).

Mehtäkylän koulu 1904

Kuva on lida Isokäännän albumista. Valokuvan omistaa Kalajoen Kotiseutuyhdistys

Metsäkylän osuusmeijeri. Kuvan omistaa Annikki Sorvari.

Janne Sorvari oli mehtäkyläläinen talonpoika, lautamies ja yksi kylän kehittäjistä. Hänen 26.2.1931 päiväkirjaansa kirjoittamaa tekstiä tukee Jussi Himangan talosta löydetty seuraavalla sivulla oleva valokuva. Valokuvan henkilöitä ei ole tunnistettu.

"Olen ollut Kauhanjärvellä, jäitä on ajettu meijerille jäähuoneeseen. On tainnut tulla satakin kuormaa. Muutamasta talosta tuotiin 5 kuormaa. Melkein joka talosta oltiin noutamassa ainakin yksi kuorma. Jää on vahvaa vaan vettä tulee jään päälle lumeen. Suuri on meijerin jääkone, vielä menee enempi kuin 10 kuormaa, ennen kuin on kattoa myöten jäitä."

Raahen-lehti kirjoitti 5.5.1900:

"Posti metsäkyliinkin. Tuonne isoon väkirikkaaseen ja sydänmaassa olevaan Metsäkylään Kalajoella on kunta postinkantajaa pyytämään postihallitukselta vihdoinkin valinnut kruununimismies Snellmanin".

Kauppa-asiat Jussin perheessä hoidettiin nykyisten Oulaistentien ja Tammelantien risteyksen välittömässä läheisyydessä sijainneissa Kalajoen osuuskaupassa, sitä edeltäneessä Kalajoen Kauppa Oy:n liikkeessä, Kalajokilaakson osuusliikkeessä ja Saaren kaupassa. Matti Aukusti ja Hanna Saari perustivat vuonna 1933 hankkimaansa kiinteistöön Saaren kyläkaupan, jossa oli myös posti. Viereisessä, kirjasta Kotiseutumme 2000-2001 peräisin olevassa kuvassa on virheellisesti nimetty Hanna Saari Anna Saareksi.

Mehtäkylässä olivat aikanaan myös Lesosen ja Vähäjylkän kaupat.

Omistaja: Saari, Matin ja Annan perikunta.
Saaren Kyläkauppa.

Perustettu: 1933. Toimiala: Nykyisin varastotiloina. Muuta: Matti ja Anna Saari ostivat kiinteistön ja perustivat kyläkaupan Mehtäkylään. Tiloja käytettiin liiketiloina ja perheen asuntona vuoteen 1961, jolloin Väinö Saaren toimesta rakennettiin tien vastakkaiselle puolelle uudet ajanmukaiset liiketilat ja asuintilat.

Metsäkylän Osuuskassan perustava kokous pidettiin 5.4.1922. Pankinjohtajana toimi kylän oma puuhamies Juho Juhonpoika Sorvari (1899-1998). Pankki toimi hänen talossaan Ala-Sorvarissa.

Puhelinkeskus oli Vauhkalan talossa. Puhelinkeskuksen hoitajana toimi mm. Lilja Vauhkala o.s. Laitala (1896 Merijärvi – 1978 Ylivieska). Kun puhelimia oli vähän, usein soitettiin Saaren kauppaan kyläläisten asioita ja Hanna Saari lähti kertomaan asiat soittoa koskevaan taloon.

Matkat Kalajoen keskusta hoidettiin jalan, polkupyörällä tai hevoskyydissä. Taksikyytiä Mehtäkylässä tarjosi 1920 -luvulla lisäksi Sauvula. Aukusti Saari omisti jo 1920 -luvun alussa Fordin avomalliauton.

Saaren kaupan vanha puhelin, ilman puhetorvea.

Pyhäjoen ja Kalajoen nuorisoseurojen aluepiiri järjesti kesäjuhlat Mehtäkylässä 17.6.1917.

KESÄJUHLA
pidetään Kalajoen Mehtäkylän N.-seuralla 17 p:nä kesäkuuta Pyhäjoki- ja Kalajokiseudun N.-seurojen aluepiirin toimesta. Juhla alkaa klo 10 ap.
Ohjelmassa on puheita, kuorolaulua, lausuntoa.
Kilpailuja on kaunoluussa ja lausunnossa.
Urheilukilpailuja on 2 km. miesten ja 100 m. naisten juoksu sekä 10 km. pyöräily ja seurain välinen 2 km. viestinjuoksu.
Lopuksi esitetään näytöskappale, jonka jälkeen alkaa yleinen leikki
Pyhäjoki, 10 p:nä kesäkuuta 1917.
JOHTOKUNTA.

Kaiku 16.6.1917

*Valokuva on Vanhoja kuvia Kalajoelta Facebook -ryhmästä.
Kuva on neljän tien haarasta ja taustalla näkyvässä kiinteistössä sijaitseva myöhemmin Saaren kauppa.*

Heinäkuussa 1925 koko Mehtäkylää uhkasi suuri useita päiviä kestänyt metsäpalo, joka sai alkunsa Pitkäsenkylän metsäsaroilta. Palo ryöstäytyi Vääränevan yli kohti Jylkän ja Tammen taloja, jotka jo ehdittiin evakuoida. Jos tuli sinne olisi päässyt, koko Metsäkylä olisi ollut vaarassa. Ihmiset olivat kauhun vallassa. Palo kuitenkin saatiin rajoitettua ja Mehtäkylän talot säilyivät. Paloalue oli ympärysmitaltaan n. 35-40 km ja siinä paloi parhaita säästettyjä metsäsarkoja ja halkoja, lukuisia niittylatoja heinineen, heinäsuovia ja luokia, aiheuttaen satojentuhansien vahingot. (Keskipojanmaa 25.7.1925)

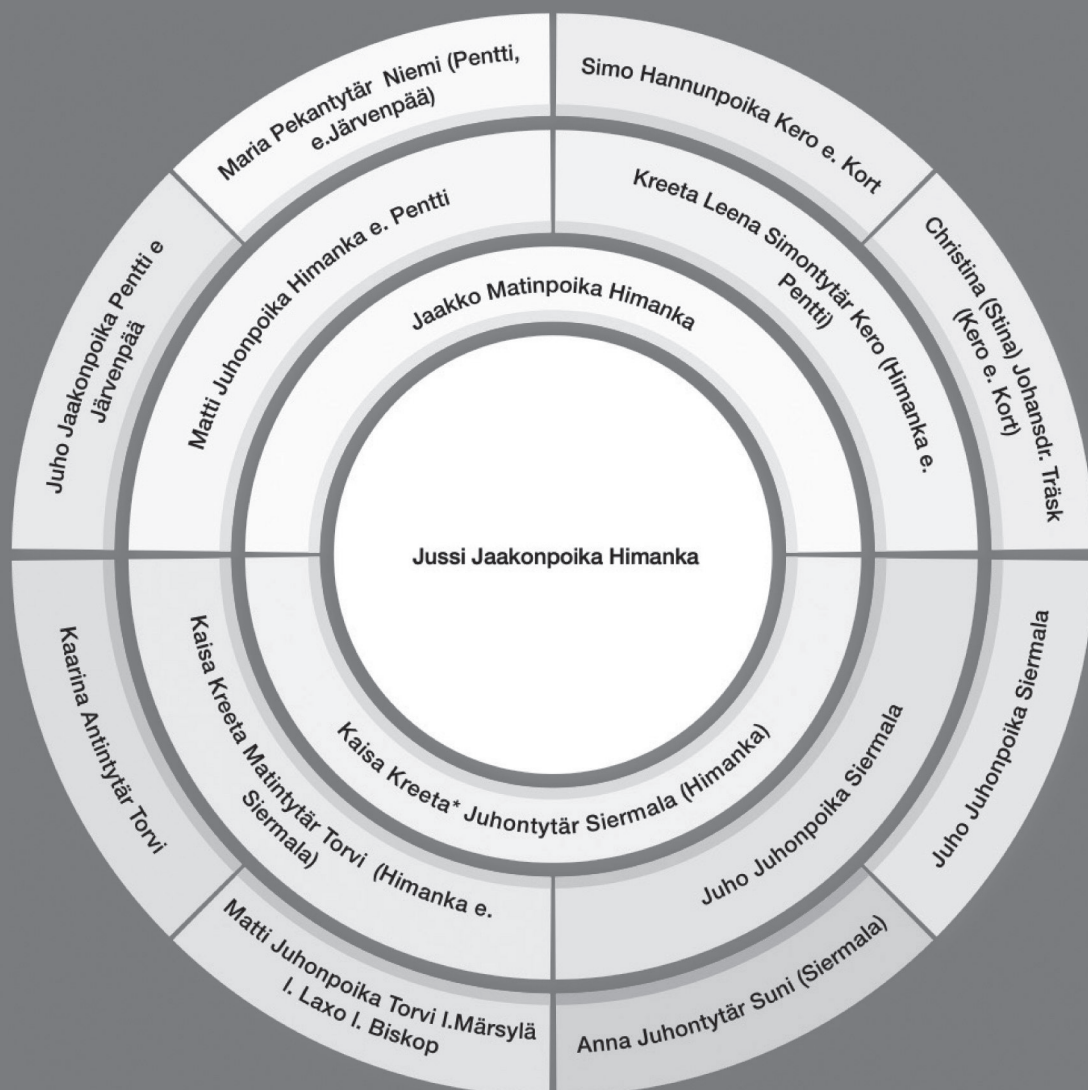
Äitienpäiväjuhlien perinne Mehtäkylässä on pitkä. Juhlia on pidetty koulun lisäksi Nuori-
soseuran- ja Rauhanyhdistyksen taloilla. Alla oleva kuva on vuodelta 1940. Jussi ja Hilma
Himangan miniä Anni Himanka o.s. Siipilehto esikoisensa kanssa eturivissä keskellä Rau-
hanyhdistyksen äitienpäiväjuhlassa vanhalla seurantalolla.

Ensimmäinen kosketus kirjamme Himanka-suvulla Mehtäkylään on ollut, kun Jussin isä
lautamies Jaakko Himanka Etelänkylältä oli vallesmannin kanssa todistajana Kronqvistin
huutokaupassa 1897 Sorvarin talossa.

**Jussi Jaakonpoika
Himanka**

OO OMA IHTES on sukukirja, juureva keskipohjalaistarina kalajokisesta Jussi Himangasta ja hänen perheestään.

Kirjailijat kertovat isovanhemmistaan Jussi Himangasta ja tämän kahdesta vaimosta sekä heidän lapsistaan noin sadan vuoden ajalta. Tarinat perustuvat vuosia jatkuneeseen sukututkimukseen, sukulaisten haastatteluihin, perimätietoon ja kirjallisiin lähteisiin, kuten kirkonkirjoihin, perukirjoituksiin, lainhuudatuksiin ja henkikirjoihin. Kirjan kuvitus koostuu Himanka -suvun valokuvakansioiden otoksista.

Kirjan avulla syntyy käsitys siitä, keitä olemme, keitä lähisukuun kuuluu ja miksi meistä tuli juuri me. Samalla piirtyy kuva siitä, millaisessa ympäristössä, ajassa ja maailmassa Jussi Himangan perhe eli.